

نوروزانه

ژاله متین

هم اینک
بر آستان زمان
چنان ایستاده ایم

که چیره گشته ایم
بر مدار آبی گردش خاک

و نظاره می کنیم
توالی فصول را:

سرخ را و زرد را
سفید را و سبز را.

سرخ و زرد
دیرگاهی ست
که بر ما گذشته اند

و در آن سوی مدار
به انتظار نشسته اند.

فصل سرد
- تکیده و خسته -
در مخرج زمان
ایستاده است.

و بهاران
با سبیدی از خوشه های گلرقص نوروز
بر درگاه
جلوه می کند.

در و دیوار فلک در طرب آمد وقتی
مادر دهر بزائید تو سبزی رخ را

۱۷مارس ۲۰۰۶